

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם ד' תַּמּוּד:

סֵדֵר לְקוּטֵי מוה"ר"ן הַיְיִמִּי:

ט וְזֶה בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאךָ (עיין ברכות נה:). כִּי אֵלּוּ הַמְּאֻמְרוֹת טְהוֹרוֹת הֵם בְּחִינַת מְלֶאךָ, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאךָ, כִּי הַדְּבֹר הוּא הַרְשִׁימָה שֶׁל הַמַּח, כִּי מֵה שְׁנַרְשָׁם וְנִעְלָם בַּמַּח, נִחְקֵק וְנִרְשָׁם בְּהַדְּבֹר, וְכִשְׁהַמְחִין זְכִיּוֹם, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִעְשִׂין אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כַּנֶּ"ל, אֲזִי גַם כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק הַמַּח בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְאִין נִשְׁאָר רַק הַרְשִׁימָה שֶׁל הַמַּח שֶׁהוּא בְּחִינַת דְּבֹר, אֲזִי גַם הַרְשִׁימָה זְכָה, בְּבְחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאךָ. וְזֶה בְּחִינַת שְׁאֲחַר הַסְּתַלְקוֹת מִשָּׂה בָּא שֶׁר צָבָא ה' וְאָמַר: "עֲתָה בָּאתִי" (יְהוֹשֻׁעַ ה'). הַסְּתַלְקוֹת מִשָּׂה זֶה בְּחִינַת הַסְּתַלְקוֹת הַדְּעַת, בְּחִינַת שְׁנָה שְׁאֵז הַדְּעַת מִסְתַּלַּק, וְאִין נִשְׁאָר רַק הַרְשִׁימוֹ, אֲזִי הוּא בְּחִינַת: "וַיֹּאמֶר וְכוּ' אֲנִי שֶׁר צָבָא ה'", דְּהֵינּוּ מְלֶאךָ, "עֲתָה בָּאתִי", כִּי אֵז נִשְׁאָר הַרְשִׁימוֹ בְּבְחִינַת מְלֶאךָ, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מְלֶאךָ כַּנֶּ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: "ה' יִתֵּן אֲמַר הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רַב" (תְּהִלִּים ס"ח). ה' יִתֵּן אֲמַר - זֶה בְּחִינַת אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת הַנֶּ"ל, בְּחִינַת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַמַּח שֶׁזֶה בְּחִינַת מְלֶאךָ כַּנֶּ"ל. וְזֶהוּ: הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רַב - הֵינּוּ מְלֶאכִיּוֹם כַּנֶּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת מֵה שְׁמוּבָא בְּכַתְּבֵי הַאֲר"י, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁצָבָאוֹת הוּא הַנִּעְלָם שֶׁל שְׂדֵי, כִּי הַנִּעְלָם שֶׁל שִׁין דַּלָּת יוֹד הוּא בְּגִימַטְרִיא צָבָאוֹת עִם הַכוּלָּל, כְּמִבְּאָר שָׁם. הֵינּוּ שֶׁהַנִּעְלָם שֶׁל שְׂדֵי, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁבְחִינַת שְׂדֵי שֶׁהוּא הַמְּחִין נִסְתַּלַּק, בְּחִינַת הַסְּתַלְקוֹת הַמְּחִין בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְאִין נִשְׁאָר רַק הַרְשִׁימוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת נִעְלָם שֶׁל שְׂדֵי, אֲזִי זֹאת הַרְשִׁימוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת נִעְלָם שֶׁל שְׂדֵי, הִיא בְּבְחִינַת צָבָאוֹת, בְּחִינַת מְלֶאךָ

כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (דְּנִיאל ז'): "וְשָׁעַר רֵאשִׁיה בְּעֵמֶר נִקְא". שְׁעַר רֵאשִׁיה' זֶה בְּחִינַת הַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחִין, כִּי הַשְּׁעָרוֹת יוֹצְאִין מִן הַמַּחִין, וְכִשְׁהַמַּחִין נִקְיִים וְזָכִים, אֲזִי נַעֲשֶׂה גַם מִהַרְשִׁימוֹ בְּחִינַת מִלְאָךְ. וְזֶהוּ: 'בְּעֵמֶר נִקְא'. עֵמֶר רֵאשִׁי תְבוֹת: עֲשֵׂה מִלְאָכִיו רוּחוֹת (תְּהִלִּים ק"ד), בְּחִינַת מִלְאָכִים שֶׁנַּעֲשִׂין עַל-יְדֵי הַרְשִׁימוֹ, כְּשֶׁהַמַּחִין נִקְיִים וְזָכִים כַּנ"ל.

אָבֵל כְּשֶׁאִין הַמַּחִין נִקְיִים וְזָכִים, אֲזִי נַעֲשֶׂה מִבְּחִינַת שְׁעָרוֹת בְּחִינַת (ישעיה י"ג): "וְשָׁעִירִים יִרְקְדוּ שָׁם", בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי שָׂד. וְזֶה בְּחִינַת אָדָם וּבְהֵמָה, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מִלְאָךְ וְחֵלוֹם עַל-יְדֵי שָׂד. כִּי חֵלוֹם עַל-יְדֵי מִלְאָךְ זֶה בְּחִינַת אָדָם, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית א'): "נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ". 'כְּדְמוּתֵנוּ' – זֶה כַּחַ הַמְדַמָּה, שֶׁהוּא בְּצַלְמֵנוּ בְּבְחִינַת מִלְאָךְ, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מִלְאָךְ, כִּי בַשְּׁעֵת שֶׁנֶּהֱמַח מִסְתַּלֵּק, וְאִין נִשְׁאָר רַק בְּחִינַת כַּח הַמְדַמָּה, וְכִשְׁהַמַּחִין זָכִים, אֲזִי גַם הַכַּח הַמְדַמָּה שֶׁנִּשְׁאָר הוּא בְּבְחִינַת מִלְאָךְ, בְּחִינַת: כְּדְמוּתֵנוּ בְּצַלְמֵנוּ – שֶׁהַכַּח הַמְדַמָּה הוּא בְּצַלְמֵנוּ, בְּבְחִינַת מִלְאָךְ כַּנ"ל, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי מִלְאָךְ וְזֶה בְּחִינַת אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נַעֲשֶׂה אָדָם" וְכו'. אָבֵל חֵלוֹם עַל יְדֵי שָׂד זֶה בְּחִינַת בְּהֵמָה, בְּבְחִינַת (חֲבֻקִּים ב'): "וְשָׂד בְּהֵמוֹת יַחִיתָן".

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים מ"ט): אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין – הֵינּוּ כְּשֶׁאִינוּ לָן וַיִּשָּׁן בִּיקָר בְּבְחִינַת תְּפִלִּין כַּנ"ל, הֵינּוּ שֶׁאִינוּ מְזַכְּרִי הַמַּחִין בְּבְחִינַת תְּפִלִּין אֲזִי: נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נְדָמוּ – הֵינּוּ אֵז הַכַּח הַמְדַמָּה בְּבְחִינַת בְּהֵמָה, בְּחִינַת חֵלוֹם עַל-יְדֵי שָׂד שֶׁזֶה בְּחִינַת בְּהֵמָה כַּנ"ל.

וְזֶה אוֹתִיּוֹת מִלְאָךְ רֵאשִׁי תְבוֹת: "כִּי לְאֱלֹקִים מָגִנִּי אֶרְיָן" (שָׁם מ"ז) כִּי עַל-יְדֵי מָגִנִּי אֶרְיָן נַעֲשֶׂה הַמִּלְאָךְ, עַל-יְדֵי שְׁמֵת־קָנִין

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קטח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

המחין והתפלין כנ"ל, שעל-ידי-זה נעשה בחינת חלום על-ידי
מלאך כנ"ל:

י אַבְל יש גם להמאכלים חלק בחלום, כי מן המאכלים עולים
עשנים אל המוח ונצטיירין מהם חלומות בשנה. על-כן
צריכין לחזק את המלאך, כדי שלא יהיה נפגם החלום על-ידי
המאכלים, כי כשאין חזק בהמלאך, אזי נפגם החלום על-ידי
המאכלים בבחינת חלום על-ידי שד, הם ושלום:

כ יש שבעה אקלימים, ועל כל אקלים יש מלאך ממנה, בחינת
(זכריה ד): "שבעה עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ", ועל
כן בכל אקלים גדלים פרות אחרים, כפי הממנה, ועל כן הם
נחלקים לשבעה אקלימים כנגד בחינת שבעה רועים, שהם
בחינת תפלין, שמשם נעשין בחינת המלאכים כנ"ל והשפע
כשיורדת, מקבל אותה תחלה המלאך הממנה שם, ואחר כך
יורדת דרך השדים השוכנים באויר, שהם מקבלים את השפע
בדרך מעבר לבד, ואין יונקים ממנה רק כדי חיותם לבד, ואחר
כך יורדת השפע למטה, לאותו המקום והשדה שהשפע הולכת
לשם, ואחר כך מקבל המלאך את השפע (עיין זוהר תרומה קנג.)
בבחינת (דניאל ד): "אנת הוא מלכא" וכו', שנאמר שם על האילן
"דמזון לכלא בה" וכו'. וזה בחינת (קהלת ה): "מלאך לשדה נעבד",
שהמלאך מקבל השפע מן השדה, דהינו כשהשפע באה למטה, אז
מקבל אותה המלאך. וכל אלו מקבלין מבחינת שדי, ועל כן כלם
נקראים על שם שדי, כי שד - על שם שדי"י, וכן שדה - על שם
שדי, וכן העובד השדה נקרא על שם שדי, כמו שכתוב (ישעיה כ"ח):
"יפתח וישדד אדמתו". וכשבחינת המלאך חזק, אזי אין השדים
מקבלין השפע רק דרך מעבר לבד, ואין יונקים ממנה רק כדי

חיותם לבד.

אבל כִּשְׁנֵיחֲלָשׁ, חֵם וְשָׁלוֹם, כַּח הַמִּלְאָךְ, אֲזַי יֵהם מִקְבְּלִין לְעֶצְמוֹן כַּח הַמִּלְאָךְ, וְאֲזַי הַמִּלְאָכִים הַגְּדֹלִים עַל יָדָם, נִתְעָרַב בְּהֵן כַּח הַשִּׁ"ד, כִּי יֵהם קִבְּלוּ לְתוֹכָן מִפֶּשׁ אֶת כַּח הַמִּלְאָךְ. נִמְצָא כִּשְׁגְּדֹלִים הַמִּלְאָכִים, יֵהם גְּדֹלִים עַל־יַדֵּי תִּעְרָבֶת כַּח הַשִּׁ"ד, וְכִשְׁאֹכְלִין אֵלוֹ הַמִּלְאָכִים, נַעֲשֶׂה מֵהֵם חֵלוֹם עַל־יַדֵּי שִׁד, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא זֶה אֶף זֶה, כִּי גַם יֵהם יִכּוֹלִין לְטַמֵּא אֶת הָאָדָם, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁנָּה בְּטַמְאָה הַיְדוּעָה, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי הַמִּלְאָךְ הוּא בְּחִינַת אֵשׁ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יְחֻזְקָא ל' א): "מִרְאִיָּהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ בּוֹעֲרוֹת כְּמִרְאֵה הַלְּפִידִים", וְכִשְׁנֵיחֲלָשׁ כַּח הַמִּלְאָךְ, וְאֲזַי הַשִּׁדִּים מִקְבְּלִין לְעֶצְמוֹן כַּח הַמִּלְאָךְ, אֲזַי יֵהם מְחַמְמִין עַל־יַדֵּי הָאֵשׁ הַזֶּה וּמְטַמְאִין, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּטַמְאָה הַנִּ"ל. וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְחַזֵּק אֶת הַמִּלְאָךְ, וְחֻזְקַת הַמִּלְאָךְ הוּא עַל־יַדֵּי שְׂמֻחָה, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי ט"ו): "לֵב שְׂמֵחַ יִיטֵב פָּנִים, זֶה בְּחִינַת הַמִּלְאָךְ, בְּחִינַת (יִשְׁעִיָּה ס"ג): "וּמִלְאָךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם" – שְׂמֻחָת־חֻזְקַת עַל־יַדֵּי לֵב שְׂמֵחַ. וְעַל כֵּן מְקוֹם הַמִּלְאָכִים נִקְרָא שְׂחָקִים עַל שֵׁם שְׂחֹק וְשְׂמֻחָה, כִּי עֶקֶר חֻזְקַת הַמִּלְאָכִים – עַל־יַדֵּי שְׂמֻחָה כַּנִּ"ל:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"ח:

ט עַל־יַדֵּי מְצוֹת תְּפִלִּין מִמְּשִׁיכִין עַל עֶצְמוֹם הַתְּנוּצְצוֹת הַמּוֹחִין כַּנִּ"ל וְגַם מִמְּשִׁיכִין עַל עֶצְמוֹם עַל־יַדֵּי הַתְּפִלִּין תְּקוּן הַצְּמָצוֹם שֶׁל הַמּוֹחִין כַּנִּ"ל:

י עַל־יַדֵּי שְׂבִירַת תְּאֵוֹת נְאוּף זֹכִיךְ לְדַבּוּרִים כְּשָׂרִים לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב בָּהֶם אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ, שְׂצָרִיכִין לְהַחֲיוֹתָם וּלְהַשִּׁיבָם בְּכָל מִינֵי מְטַעְמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנְּפֶשׁ. וְעַל־יַדֵּי תְּקוּן הַבְּרִית שְׂזוֹכִין עַל־יַדֵּי־זֶה לְתְּקוּן הַמּוֹחִין נַעֲשֶׂה עַל־יַדֵּי־זֶה אֶצֶל הָאָדָם

דבורים כשרים להחיותם ולהשיבם:

יא על-ידי שמשברין הרהורי נאוף וזכין לתקון המחין כנ"ל על-ידי-זה זכין לחלום על-ידי מלאך ואז הוא נקרא אדם, וכן להפך כשאין המחין זכים אז החלום על-ידי שד חם ושלום ואז הוא נדמה כבהמה:

יב גם יש להמאכלים חלק בחלום, על כן לפעמים נפגם החלום בבחינת חלום על-ידי שד חם ושלום על-ידי המאכלים שאוכלים. ויכולים לבוא על-ידי-זה לטמאת קרי חם ושלום. והתקון לזה הוא שמחה להתחזק להיות בשמחה תמיד. כי על-ידי שמחה נותנין חזוק להמלאכים המקבלים את שפע המאכלים ומכניעין את השדים שלא יינקו מהשפע יותר מהראוי להם, ועל-ידי-זה נצולין מטמאת המקרה חם ושלום שהיא באה לפעמים על-ידי המאכלים כשאין חזוק בהמלאכים. כי עקר חזוק המלאך הוא על-ידי שמחה:

סדר יפני מוזהרני"ת היפני:

קא ביום ראשון יום שאחר יום כפור הנקרא שם ה' שנת תקפ"ה עזרני השם יתברך שהגיע לי תשובה מוילנא שאשלח לשם סך מועט וישלחו לי רשיון מיד ותכף הודיתי להשם יתברך ונתעוררתי לקבץ המעות ושלחתי מיד בפוסט ראשון ביום שלישי בשבוע החוא את הסך שכתבו לי ועתה אנו מצפים בכל עת לישועת השם שיגיע הרשיון ויפתחו בית הדפוס, ותחזור העטרה לישנה להדפים ספרי רבנו זכרוננו לברכה להאיר פני תבל לגלות אמתתו בעולם אמן כן יהי רצון:

קב ביום חמישי כ"ד תשרי אסרו-חג סבות תקפ"ו עזרני השם יתברך ופתחו לי הבית שהדפוס עומד בו, שהיה חתום עד הנה

זֶה יוֹתֵר מִשָּׁנָה וּמַחֲצָה, אֲבָל הַדְּפוּם בְּעֲצֻמָּה עֲדִין חֲתוּמָה עַד יִרְחֹם הַשֵּׁם מְהֵרָה וְאִסְפֹּר מִעֲשֵׂי הַשֵּׁם כָּל מֵה שְׁעֵבֵר בְּזֶה מְלַבֵּד הַנְּסֻתוֹת לְה' אֱלֹקֵינוּ מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כִּי אֵין בַּעַל הַנֶּסֶם מַכִּיר בְּנֶסּוֹ:

קִג אַחֵר רֵאשׁ הַשָּׁנָה תַּקפ"ו הַנִּ"ל כָּתַבְתִּי מִחֲדָשׁ הַסֵּפֶר לְקוּמִי עֲצוֹת שֶׁהוּא סֵפֶר הַקְּצוּר בְּתוֹסֶפֶת מְרֻבָּה וְגַם בְּזֶה יֵשׁ מִעֲשֵׂה שְׁלֵמָה:

קִד וְהִנֵּה עֹבְרָה כָּל הַשָּׁנָה וְעֲדִין תּוֹחַלְתִּי נִכְזָבָה כִּי לֹא הִגִּיעָה תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה מִשָּׁם גַּם בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה תַּקפ"ו הַנִּ"ל נִגְעָה בִּי יַד ה' כִּי נִלְקַחָה מִמֶּנִּי אִשְׁתִּי הָרֵאשׁוֹנָה עָלֶיָּה הַשְּׁלוֹם בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֲלוּל שְׁנַת הַנִּ"ל וְקָדַם לָזֶה הָיוּ בְּנֵי וּבְתִי וּכְלָתִי שִׁיחִיו מְטָלִים עַל עַרְשׁ דָּוִי וְאֲנִי הֵייתִי אֹז בַּדָּרֶךְ וְהֵם הָיוּ בְּסַכְּנָה גְּדוֹלָה מְאֹד וּבְחֻמְלַת הַשֵּׁם שָׁבוּ כָּלֵם לְאִיתָנָם תְּהַלָּה לָאֵל, אֲךְ אַחֵר כָּךְ חָלַתָּה אִשְׁתִּי הַנִּ"ל וְנִפְטָרָה לְשָׁלוֹם כַּנִּ"ל וּבָאתִי לְבֵיתִי בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי אַחֲרֵי הַסֵּתֵלְקוּתָהּ וּבְעֵצָם צָרְתִי וּמְרִירוֹת נַפְשִׁי וְשִׁבְרוֹן לְבִי, כִּי גַם אַחֵר כָּךְ לֹא הָיוּ בְּנֵי וּבְתִי שִׁיחִיו בְּקוֹ הַבְּרִיאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְהָיָה לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד מְלַבֵּד שְׁאָרֵי בְּלָבוּלִים וְכוּ' וּבְתוֹךְ כָּךְ הִגִּיעוּ יָמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, וְנִסְעֵתִי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּסְלִיחוֹת לְאוּמִין כְּדָרְכָנוּ בְּכָל שָׁנָה, וְהִנְחֵתִי בְּנֵי וּבְתִי הֵייתוּמִים בְּבֵיתִי לְבָדָם בְּחִלְשׁוֹת כַּח מְאֹד וְעֵצָם הִרְחַמְנוֹת שֶׁהָיָה אֹז עָלַי וְעָלִיהֶם אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר וְה' בְּרַחֲמָיו הִעֲצוּמִים לֹא עֲזַב חֶסְדּוֹ מִמֶּנִּי, וּבְזֹאת הִנְסִיעָה דִּיקָא עוֹרְרֵנִי אָדָם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁאֲרָאָה לְהַדְּפִים גְּמַר הַתְּפִלוֹת בְּדְפוּם אַחֵר שֶׁלֹּא בְּבֵיתִי, וְתִכְף נִתְחַזְּקָה דַּעְתִּי בְּזֶה וּבְטַחַתִּי בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם שִׁיזְמִין לִי הוֹצֵאָה הַמְּרֻבָּה וְכֵן עָשִׂיתִי, וְכָל הַמְּנִיעוֹת שְׁעֵבְרוּ בְּזֶה אִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר, אֲךְ יָמִין ה' רוּמְמָה, עֲזָרְנִי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קכז - צִמְרָן מְנוּחָה רַב־נֶשֶׁת זִי"ל "צִדִּיק צָדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְדָה צִדְדָה מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכָל" -
"חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּרַחֲמֵי הָעֲצוּמִים וְתַהֲלָה לָאֵל גַּמְרָתִי הַתְּפִלוֹת בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הִיא
שְׁנַת תְּקַפ"ז, מָה אֲדַבֵּר וְהוּא אָמַר וְעָשָׂה, מָה אֲשִׁיב לָהּ כָּל
תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי, שְׁזִכִּיתִי לְגִמְרָה זְכוֹת הַרְבִּים כְּזֶה אֲשֶׁר לֹא הָיָה
מִימֹת עוֹלָם:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹפְיִ:

ס ט מה שהצדיק מדבר עם העולם לפעמים שיחת חלין הוא טובה
גדולה להם, כי דיקא על ידי זה הוא מקשר אותם אל הדעת
שהוא התורה. כי יש בני אדם שרחוקים מהתורה מאד עד שאי
אפשר לקרבם על ידי דברי תורה כי אם על ידי שיחת חלין דיקא,
שהצדיק מלביש בהם את התורה. גם לפעמים הוא טובה
להצדיק שצריך לפקח דעתו ולהחיות את עצמו על ידי שיחה
זאת, וממילא מגיע טובה גדולה לזה האיש שמדבר עם הצדיק
שיחת חלין ומחיה אותו (שם פא).

ע על ידי המחלקות שיש על גדולי הצדיקים, על ידי זה הם יכולין
להמשיך השפע בלי קטרוג (שם פח).

עא מה שצריכין לנסע להצדיק ולא די בספרי מוסר, מפרש
בתורה (שמות יז): "ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע", כי אף שאמר לו לכתב בספר אף על פי כן לא
הסתפק בזה וצוה לו "ושים באזני יהושע", שידבר עמו פה אל
פה, כי העקר מה ששומעין מפה הצדיק. ועין מדרש דברים (פרק
ג) על פסוק "שמע ישראל היום אתה עובר" וכו', (עין בפנים סימן
קכ). גם על ידי למוד בספר הוא בחינת נעשה, ושמיעה מפי
הצדיק הוא בחינת נשמע, וישראל אבדו את כתר הנעשה על
ידי חטא העגל, ולא נשאר להם כי אם הנשמע כמובא במדרש
הנ"ל, על כן אין בספר כח כל כך לעורר אותו כמו ששומע מפי

הצדיק בעצמו, שזה בחינת נשמע שנשאר לישראל (שם קכ).
 ענ העקר ויסוד שהכל תלוי בו הוא לקשר עצמו להצדיק שבדור
 ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה דבר קטן ודבר גדול,
 ולבלי לנטות מדבריו חס ושלום ימין ושמאל. וצריך להשליך
 מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי
 אשר מקבל מהצדיק והרב האמת. וכל זמן שנשאר אצלו שום
 שכל עצמו אינו בשלמות ואינו מקשר להצדיק (שם קכג).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והבן מלך האמת, מאחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר, היה
 הולך שם אצל שער המדינה הנ"ל, והבין, שהוא באפשר שיחגר
 מתניו לזה להחזיר להמדינה שם הראשון, כי כבד נעשה מבין
 דבר מתוך דבר, על כן הבין שהוא באפשר אף-על-פי שעדין אינו
 יודע איך ומה, איך יוכל לעשות זאת, אף-על-פי-כן, מאחר
 שנעשה מבין דבר מתוך דבר, על כן הבין, שהוא באפשר
 ונתישב, שיצוה להניח אותו לכנס, והוא יכניס עצמו לזה (הינו
 להחזיר להמדינה שם הראשון) ומה יפסיד בזה? ואמר (לאותן האנשים,
 שלא רצו להניח לכנס שם שום אדם, כי אם מי שיחגר מתניו לענין הנ"ל),
 שיניחו אותו לכנס, והוא יחגר מתניו לענין הנ"ל להחזיר אל
 המדינה שם הראשון והניחו אותו לכנס. והודיעו אל השורים,
 שנמצא איש כזה, שרוצה לחגר מתניו לזה להחזיר להמדינה שם
 הראשון והביאוהו אל השורים של המדינה, ואמרו לו השורים:
 תדע, שגם אנחנו אין אנו טפשים, חס ושלום, רק שהמלך שהיה,
 היה חכם גדול מפלג מאד, אשר כנגדו היינו כלנו נחשבים
 טפשים, ועל כן היתה המדינה נקראת מדינה טפשית ומלך חכם
 ואחר-כך נפטר המלך הנ"ל, ונשאר הבן מלך; וגם הוא חכם, אבל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קפ"ד מוֹגֵמֵר מוֹהֲרֵי תַּיִתּוֹ לְ"צַדִּיק צַדִּיק מִקוֹה שִׁדְדָה מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל"ם
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּנִגְדָנוּ אֵינוֹ חָכָם כָּלָל, עַל כֵּן נִקְרָאת הַמְּדִינָה (עֲכָשׁוּ) לְהַפְּךְ:
מְדִינָה חֲכָמָה וּמֶלֶךְ טַפֵּשׁ וְהַנִּיחַ הַמֶּלֶךְ צוֹאָה, שְׁמִי שִׁימְצֵא חָכָם
כָּזֶה, שְׁיֻכַּל לְהַחֲזִיר לְהַמְּדִינָה שֵׁם הָרֵאשׁוֹן הוּא יִהְיֶה מֶלֶךְ; וְצוּה
לְבָנוּ, שֶׁשִׁימְצֵא אִישׁ כָּזֶה יִסְתַּלֵּק הוּא מִן הַמְּלוּכָה, וְאוֹתוֹ הָאִישׁ
יִהְיֶה נֹעֲשֶׂה מֶלֶךְ, הֵינּוּ כְּשִׁימְצֵא חָכָם כָּזֶה, שִׁיִּהְיֶה מְפֻלָּג בְּחֲכָמָה
מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁבְּנִגְדּוֹ יִהְיוּ כָּלֵם טַפְּשִׁים, הוּא יִהְיֶה מֶלֶךְ, כִּי זֶה
הָאִישׁ יִכּוֹל לְהַחֲזִיר לְהַמְּדִינָה שֵׁם הָרֵאשׁוֹן, כִּי יִהְיוּ חוֹזְרִים וְקוֹרִין
אוֹתָהּ מְדִינָה טַפְּשִׁית וּמֶלֶךְ חָכָם, כִּי הֵם כָּלֵם טַפְּשִׁים כְּנִגְדּוֹ, עַל
כֵּן יִדְעֶה לְאִיזָה דְבָר אֶתָּה מַכְנִים עֲצָמְךָ (כָּל זֶה אָמְרוּ לוֹ הַשָּׂרִים הַנִּלְל).

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ד) אֵין עוֹשִׂין מוֹגֵמֵר דִּהְיִינוּ לְפִזֹּר מִינֵי בִשְׁמִים עַל הַגַּחְלִים בֵּין
לְהַרְיַח וּבֵין לְגַמֵּר הַבַּיִת אוֹ הַכֵּלִים אֲבָל אִם עוֹשֶׂה כַּדִּי לִיתֵן רִיחַ
טוֹב בְּפִירוֹת לְמַתְקֵן לְאֲכִילָה מוֹתֵר אֲפִילוֹ אִם מִפִּזְרוֹן עַל גְּבִי גַחְלַת
שֶׁל עֵץ: הַגָּה וְאִסוּר לְסַחֹף כּוֹס מְבוֹשֵׁם עַל הַבְּגָדִים מִשּׁוֹם דְּמוּלִיד בְּהֵן רִיחַא
(הַמְּגִיד פ"א וְהַגָּהוֹת אֲשִׁירֵי ספ"ב דְּבִיצָה):

סִימָן תְּקִיב (א) אֵין מְבַשְׁלִים לְצוֹרֵךְ עֲכו"ם בִּיּו"ט לְפִיכַךְ אִסוּר
לְהַזְמִינוּ שְׂמַא יִרְבֵּה בְּשִׁבִילוֹ וְדוֹקָא לְהַזְמִינוּ: הַגָּה
לְבִיתוֹ אֲבָל לְשִׁלּוּחַ לוֹ לְבִיתוֹ ע"י עֲכו"ם שְׂרִי (הַגָּהוֹת מִיּוֹמֵי פ"א בְּשֵׁם א"ז) אֲבָל
עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ וְכֵן שְׁלִיחַ שְׁנִשְׁתַּלַּח לוֹ וְכֵן עֲכו"ם שְׂבֵא מֵאֲלִיו מוֹתֵר
לְהַאֲכִילוֹ עִמּוֹ וְלֹא חִיּוּשִׁינָן שְׂמַא יִרְבֵּה בְּשִׁבִילוֹ: הַגָּה וּמוֹתֵר לְהַרְבּוֹת
בְּשִׁבִיל עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ בְּאוֹתָהּ קְדִירָה שְׂמַבְשֵׁל בָּהּ לְעֲצָמוֹ (מְרַדְכֵי פ"ב דְּבִיצָה)
אֲבָל לְשֵׂאֵר עֲכו"ם בְּכָל עֲנִין אִסוּר (א"ח וְתוֹסְפוֹת) וַיִּשְׂרָאֵל הָאוֹפֶה בְּתַנּוּר
שֶׁל עֲכו"ם וְצָרִיךְ לְתַת לוֹ פֶת אֶחָד לֹא יִיחַד לְעֲכו"ם אֶחָד קוֹדֵם אֲפִיּוּה דְאִז
אוֹפֶה שֶׁל עֲכו"ם אֵלֹא יֵאָפֶה סְתָם וַיִּתֵּן לוֹ אֶחָד (כָּל בּו): (ג) בְּנֵי הַחֵיִל
שְׁנַתְנוּ קָמַח שְׁלֵהֵם לְיִשְׂרָאֵל לְאִפּוֹת לְהֵם פֶת אִם אֵינָם מִקְפִּידִים

וזק נתן וכל יעבור

כשישראל נותן ממנו לתינוק מותר לאפות להם: (ג) אסור לבשל ולאפות לצורך כלבים אבל מותר לטלטל מזונות וליתן לפניהם: הגה אבל אסור להוציא בשבילן מרשות לרשות (הג"מ והמגיד פ"א) וכן אסור לגבל המורסן לעופות (מרדכי) כ"א ע"י שינוי (כל בו) ומותר להרבות בשביל הכלבים באותה קדירה שמבשל בה לעצמו אפילו אם יש לו דבר אחר שיוכל ליתן לכלבים אם היה רוצה (ב"י בשם הר"ן והירושלמי):

סימן תקיג (א) ביצה שנולדה ביום טוב אסור ליגע בה: הגה (דהיינו לטלטלה) (מרדכי ריש ביצה ופ' כל הכלים) וכל שכן שלא לאכלה ואם נתערבה אפילו באלף כולן אסורות: (ב) ספק אם נולדה ביום טוב או בחול אסורה: (ג) ביצה שנולדה ביום טוב שנתבשלה בשוגג עם בשר ותבשיל אם יש ס' כנגדו הכל מותר חוץ מן הביצה אבל אם לבנו בו התבשיל וכיוצא בזה מידי דלחזותא וטעמא עביד לא בטיל: (ד) מותר לכפות עליה כלי כדי שלא תשבר ובלבד שלא יגע בה הכלי: (ה) אם נולדה ביום טוב ראשון מותרת ביום טוב שני בשני ימים טובים של גלויות אבל בשני ימים טובים של ראש השנה וכן בשבת ויום טוב הסמוכים זה לזה נולדה בזה אסורה בזה: הגה ואם יום טוב ביום א' ב' ונולדה בשבת שלפניהם מותר ביום ב' של גלויות (מהרי"ל): (ו) ביצה שיצאה רובה מערב יום טוב וחזרה ואח"כ נולדה ביו"ט מותרת לפיכך אפילו בדק בקינה של תרנגולת ערב יום טוב סמוך לחשיכה ולא מצא בה ביצה ולמחר השכים ומצא בה ביצה מותרת שתרנגולת אינה יולדת בלילה ואנו תולין שמאתמול יצא רובה וחזר והוא שיש תרנגול זכר תוך ס' בתים ואין מפסיק נהר שאין בו גשר שאם לא כן אפשר שתלד בלילה ואסור אבל אם לא בדק מערב יום טוב אפילו ליכא זכר בהדה שריא שאנו תולים שמאתמול

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קפו ׀ צמח מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
 ׀ צמח מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
 ׀ צמח מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀

נולדה ובלא זכר רובן יולדות ביום לפיכך מותר ליקח ביצים מן הנכרי בליל ראשון של יום טוב דתלינן שמערב יום טוב נולדו וכן בליל שני של שני ימים טובים של גליות אבל לא בליל שני של ר"ה ולא בליל יום טוב שאחר השבת: הגה ונכרי המביא ביצים ביום טוב ראשון ומסיח לפי תומו שנולדו מאתמול מותר לסמוך עליו (מרדכי ריש ביצה) ודוקא ביום טוב שחל באמצע השבוע אבל ביום טוב שחל בא' בשבת שאז יש לחוש שמא נולדה בשבת ואסור מדאורייתא ביום טוב אין נכרי מסיח לפי תומו נאמן ודוקא ביום טוב ראשון אבל ביום טוב שני אפילו ר"ה נאמן דאינו אלא דרבנן (תה"ד סימן ע"ט): (ז) השוחט תרנגולת ומצא בה ביצים גמורות מותרות ואפילו ביום טוב שלאחר שבת: (ח) אפרוח שנולד ביום טוב אסור ואם נולד בשבת אסור ביום טוב שלאחריו:

סֵדֶר לְקוּמְיֵי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

קסח: רבונו של עולם, מלא רחמים בכל עת ובכל רגע תמיד, רם ונשא מרום וקדוש תשכן "ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים, ולהחיות לב נדכאים, אם על המלך טוב תנתן" לנו נפשנו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו רחמן מלא רחמים, יצא דבר מלכות מלפניך ותעז ותאמר "נבלתי יקומון הקיצו ורננו שוכני עפר" ותגלה על ידי צדיקיך האמתים טובך וחסדיך הרבים כי לא תמנו כי לא כלו רחמיך לעולם, ועדין אתה עמנו תמיד כי ה' אתנו ואצלנו ועמנו וקרוב לנו גם עתה "כי לא ישש ה' את עמו בעבור שמו הגדול":

קסו: טוב ומטיב, מלא רחמים, החיינו נא, השיבנו נא, "סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים, כי חולת אהבה אני" עוררני נא, הקיצני נא, אתה ה' חנני והקימני, הקם "על סלע רגלי כוונן

אֲשׁוּרֵי", אֲמַצְנֵי וְחִזְקֵנִי נָא בְּיַרְאֲתֶךָ וּבְעִבּוּדְתֶךָ, "אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל" אֲמַץ וְחִזֵּק רַפְיוֹן יָדַי, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת חֵישׁ קַל מְהֵרָה, וְאַבְטַח בְּה' וְלֹא אֶמְעַד לְעוֹלָם, וְלֹא אֶפְלֵ בְּדַעְתִּי מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם "הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה ה', וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה" אֲבַטַח בְּשֵׁם ה' וְאֶשְׁעַן בְּאֱלֹקֵי, כִּי לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי לְעוֹלָם וְנִזְכָּה לְהִשְׁיֵג בְּשִׁלְמוֹת הַשָּׁנָה דְרֵי מַטָּה שֶׁהוּא הַשָּׁנָה "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" וְנִזְכָּה לְהִרְגִישׁ בְּכָל עֵת וְרַגַע אֱלֹהוּתֶךָ עָלֵינוּ, וְנִדַּע וְנֶאֱמִין בְּאַמֶּת כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ, וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְלִית אֶתְר פָּנּוּי מִנְּךָ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אִם יִסְתַּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה', הֲלֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא" וְנִזְכָּה לְקַיֵּם בְּאַמֶּת מְקַרְא שְׂכָתוֹב: "שׁוֹיֲתִי ה' לְנֶגְדֵי תָמִיד", וְנִדַּע וְנִכִּיר וְנִרְגִישׁ בְּכָל עֵת יַרְאֲתֶךָ וְאִימָתֶךָ עָלֵינוּ, שְׂנִזְכָּה לְדַעַת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וְרַגַע, וּמִפְּנֵיךָ לֹא אֶסְתַּר וְתִהְיֶה יַרְאֲתֶךָ עַל פָּנַי תָּמִיד לְבַלְתִּי אֶחְטֵא, וְאַזְכָּה לְהִתְיַרֵּא וְלִפְחַד תָּמִיד מִפָּנַי פֶּחַד ה' וּמִהֲדַר גְּאוֹנוֹ, וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלַיךָ וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת בְּדַבְּקוֹת גְּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ שִׁיְהִיָּה נִכְלָל אֲצִלְנוּ שְׁנֵי הַהֲשָׁגוֹת יַחַד, הַשָּׁנָה דְרֵי מַטָּה עִם הַשָּׁנָה דְרֵי מַעְלָה, אֲשֶׁר הֵם שׁוֹאֲלִים "אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ" וְנִזְכָּה לְדַעַת בְּאַמֶּת כִּי לִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל, וְתַכְלִית הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדַּע, כִּי לְגִדְלָתֶךָ אֵין חֶקֶר:

קִסוּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם סָתִים וְגִלְיָא, "הַמַּגְבִּיהִי לְשַׁבַּת, הַמִּשְׁפִּילִי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאָרֶץ, מְקִימִי מִעֶפֶר דָּל מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן", הֶקֶם וְהָרַם דָּל וְאֲבִיוֹן כְּמוֹנֵי, מִעֶפֶר וּמֵאֲשָׁפוֹת כִּי אַתָּה "כֹּל תֹּכֵל וְלֹא יִבְצַר מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וְכֵנּוּ שִׁיכְלָלוּ וַיֵּאִירוּ בָּנוּ יַחַד הַשָּׁנָה הַבֵּן

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'קפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְהַתְּלִמִּיד, שֶׁהוּא הַשְּׂגֵת דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה וְיִהְיוּ נִכְלָלִין כָּל הָעוֹלָמוֹת יַחַד, עֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן וְתַחֲתוֹן בְּעֲלִיּוֹן, בְּאִפְּן שְׂנוּזָכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלֹא נִתְבַּטַּל בַּמְּצִיאוֹת חַס וְשְׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְהִרְגִישׁ מְלוּי אֱלֹהוֹתָךְ בְּכָל הָאָרֶץ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כָּלֹל יַחַד מִהַשְּׂגֵת "מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְאִיּוֹ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ", בְּאִפְּן שְׂנוּזָכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךְ תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

קסח: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂנוּזָכָה שִׁיאִיר עָלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילָתֵנוּ הָאֶרֶת הַרְצוֹן הַקָּדוֹשׁ וְתִתֶּן לָנוּ כַח וְעֹז וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת "אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹקִים אֲנָשֵׁי אַמֶּת שׁוֹנְאֵי בְּצַע", כִּי אַתָּה הַנּוֹתֵן כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל, עֲזָרְנוּ וְחִזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ בִירְאָתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ שֶׁנִּהְיָה גְבוּרִים אֲנָשֵׁי חֵיל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִתֶּן לָנוּ מְמִשְׁלָה דְקָדְשָׁה כִּי "הָעֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה, וּבִידֶךָ לְגִידֵל וּלְחִזֵּק לְכָל" זַכְּנוּ שִׁיחֵיָה לָנוּ חֵלֶק טוֹב בְּהַמְלָכוֹת וְהַמְמִשְׁלָה דְקָדְשָׁה, בְּאִפְּן שְׂנוּזָכָה לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנָּסָה טוֹבָה בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָה לָנוּ וּלְכָל אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ וּלְכָל הַתְּלוּיִים בָּנוּ מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

קסט: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם דְחֻקֵּנוּ וְעַמְּלָנוּ וּמַעֲוֵט וְצִמְצוּם הַפְּרִנָּסָה שְׂנֵת־מַעֲטָה מְאֹד פְּרִנָּסַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּפֶרֶט פְּרִנָּסַת הַכְּשָׁרִים הַחֲפִצִּים לְכֻנָּם בְּדָרְךָ הַקָּדוֹשׁ וּלְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר פְּרִנָּסְתָם דְחוּקָה מְאֹד, וְרַבִּים נִמְנָעִים הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִחֲמַת עוֹל וְטַרְדַּת הַפְּרִנָּסָה רַחַם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִנָּסָה טוֹבָה לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט לְהַחֲפִצִּים לִירְאָה אֶת שְׂמֶךָ עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁלֵמָה תִּמְנַע וְתַעֲכֹב אוֹתֵנוּ הַפְּרִנָּסָה מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת "כָּלָם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתִת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ"

כִּי אֵין אֶתְנוּ יוֹדַעַע עַד מָה שׁוֹם סְבָה וְעֶסֶק בְּדַרְךְ הַטַּבַּע אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנָּסָה כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְעֵינֵינוּ לְךָ מִיַּחֲלוֹת עַד שֶׁתִּחַנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים, וְתִתֶּן לָנוּ פְּרִנָּסוֹתֵינוּ בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל פְּרִנָּסוֹתֵינוּ קֶדֶם שֶׁנִּצְטָרֵךְ לָהֶם בְּאִפְּן שֶׁלֹּא תִבְלָבֵל אוֹתָנוּ טְרִדַת הַפְּרִנָּסָה מֵעֲבוֹדָתְךָ כֹּלֵל וְתַעֲזֹרֵר כַּח מַלְכוּתְךָ וְתַעֲלֶה וְתִקְבֵּל הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁפַּע הַפְּרִנָּסָה טוֹבָה לְכָל־לִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵהַיְדִידִים שֵׁישׁ בַּיָּם הַחֲכָמָה וְתַמְשִׁיךְ פְּרִנָּסָה טוֹבָה עָלֵינוּ מֵרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ פּוֹתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן" וְתִתֶּן וְתַחֲלֵק וְתִשְׁחַק (וְתִסְפִּיק) הַפְּרִנָּסָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שֶׁצָּרִיךְ בְּאַמֶּת לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרָכֵינוּ בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאַסוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחָבָה וְהַמְלֵאָה וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִיַּדֵּי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לִיַּדֵּי הַלְּוָאֲתָם וְנִזְכָּה לְקַבֵּל הַפְּרִנָּסָה בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וַיֵּאִיר בְּתוֹכָהּ הָאֶרֶץ הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן דְּקִדְשָׁה וְתַעֲזֹרֵנוּ לְשִׁבֵר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרִי, וּלְקַדֵּשׁ אֶת אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה, וְנֹאכַל לְשִׁמְךָ לְבַד, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה הַנְּגִשֶׁת וּבָאָה עַל הָאָדָם בְּעֵת הָאֲכִילָה: